

عنوان مقاله:

امیرالمومنین علی (ع) در شعرشهریار تبریزی و سید رضا موسوی عرب

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حمیدرضا زهره ای - استادیار گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد- لرستان

صفر عبدالوند - دانشجوی دکتری رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد- لرستان

خلاصه مقاله:

تحول و تجدد واقعی در شعر فارسی با پیشگامی نیمایوشیج سنت شکن قرن و تقریباً هم زمان با او، در شعر عربی با ظهور خانم نازک الملائکه، آغاز شد. استاد شهریار از یاران نزدیک نیمای بود که ضمن وفاداری به شعر سنتی، از نوآوریهای نیمای نیز تأثیر پذیرفت. شهریار به واسطه الهام شعر می گفت. وی در یک شب خاص که موهبت الهی به او روی آورد، شعر همای رحمت، شاهکار عظیم و ماندگار ادب فارسی را آفرید که البته با عنایت مولا علی (ع) این افتخار نصیبش گردید. سیدرضا موسوی نیز با درکی والا از جایگاه امیر مومنان و با هنرمندیهای بسیار در مدح علی (ع) و اهل بیت علیهم السلام اشعاری نغز سروده است که قصیدهها و مدایح و مرثیه های او را خطباء و ادباء و طلاب و حتی کودکان و نوجوانان قبل از اینکه چاپ شود، حفظ میکردند و سینه به سینه به دیگران منتقل مینمودند. استاد شهریار و سیدرضا موسوی همواره جاذبه و دافعه علی (ع) را که برگرفته از صفات جلال و جمال حضرت حق بوده است، سرلوحه کار خود قرار داده اند. در این مقاله برخی وجوه اشتراک و برخی تفاوتهای اندیشگی این دو شاعر نمایانده شده است. میتوان گفت شعر شهریار از انسجام و شیوایی بیشتر برخوردار است و بوطیقای شعر او، فراتر از شعر سید رضا موسوی است.

کلمات کلیدی:

تحول شعر، شهریار، همای رحمت، سیدرضا موسوی، قصیده کوثریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581948>

